

29 серпня — граничний термін сплати громадянами податку на нерухоме майно та земельного податку

29 серпня спливає термін сплати майнових податків - за нерухоме майно та земельного податку.

Власники землі та землекористувачі, крім тих, хто має право на пільгу із земельного податку, сплачують до відповідного місцевого бюджету плату за землю у вигляді земельного податку або орендної плати.

Податок на нерухомість сплачується щорічно за минулий рік. Відповідно, у 2018 р. платники податку зобов'язані сплатити податок на нерухомість за 2017 р., який сплачується за місцем розташування об'єкта оподаткування.

Відповідно до п. 126.1 ст. 126 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) фізособи (громадяни) несуть відповідальність за своєчасне та повне погашення нарахованого узгодженого грошового зобов'язання. Якщо ж платники податків **протягом 60 днів** з дня вручення податкового повідомлення-рішення не сплачують узгоджену суму грошового зобов'язання з плати за землю та податку на нерухоме майно, то вони притягуються до відповідальності у вигляді штрафу у таких розмірах:

- при затримці до **30 календарних днів** включно, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, — у розмірі **10%** погашеної суми податкового боргу;
- при затримці **більше 30 календарних днів**, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, — у розмірі **20%** погашеної суми податкового боргу.

Водночас на суму податкового зобов'язання, не сплаченого протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення, нараховується пеня у порядку, визначеному [ст. 129 ПКУ](#).

Майже 13,5 млрд. гривень податкових платежів отримали місцеві бюджети Дніпропетровщини з початку року

За сім місяців 2018 року до кошків місцевих бюджетів Дніпропетровської області надійшло 13 млрд. 462,3 млн. гривень, що в порівнянні з минулим роком на 2 млрд. 277,3 млн. гривень, або на 20,4% більше. Про це повідомила в.о. начальника Головного управління ДФС у Дніпропетровській області Вікторія Каліногорська.

Найбільшу питому вагу в доходах місцевих бюджетів Дніпропетровщини займає податок на доходи фізичних осіб – більше 58%, якого протягом січня – липня поточного року зібрано 7 млрд. 841,2 млн. гривень.

Плата за землю з юридичних та фізичних осіб теж у переліку бюджетоутворюючих податків і зборів для місцевих бюджетів області. Зокрема, юридичні особи сплатили 1 млрд. 962,4 млн. гривень, а фізичні особи – 180,1 млн. гривень цього платежу. Внесок дніпровських «спрошенців» до місцевих скарбниць – 1 млрд. 255,9 млн. гривень єдиного податку. Податок на прибуток підприємств склав 1 млрд. 19,7 млн. гривень.

Сплата земельного податку за ділянку в гаражно-будівельному кооперативі ветераном війни

Відповідно до пп.14.1.147 п.14.1 ст.14 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ), плата за землю - обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку та орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Платниками земельного податку є власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі (ст. 269 ПКУ).

Статтею 270 ПКУ визначено, що об'єктами оподаткування земельним податком є земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні, та земельні частки (паї), які перебувають у власності.

Громадянам України за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування можуть передаватися безоплатно у власність або надаватися в оренду земельні ділянки, зокрема, для гаражного будівництва в межах норм, визначених Земельним кодексом.

Статтею 41 Земельного кодексу визначено, зокрема, що ГБК за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування земельні ділянки для гаражного будівництва передаються безоплатно у власність або надаються в оренду у розмірі, який встановлюється відповідно до затвердженої містобудівної документації. Громадяни та юридичні особи набувають права власності та права користування земельними ділянками із земель державної або комунальної власності за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування у межах повноважень або за результатами аукціону (ст.116 Земельного кодексу).

Право власності, користування земельною ділянкою оформлюється відповідно до Закону України від 01 липня 2004 року №1952 «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» зі змінами та доповненнями.

Підставою для нарахування земельного податку є дані Державного земельного кадастру (п.286.1 ст.286 ПКУ).

Від сплати земельного податку з фізичних осіб звільняються, зокрема, ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України від 22 жовтня 1993 року № 3551 «Про статус ветеранів, гарантії їх соціального захисту» зі змінами та доповненнями (пп.4 п.1 ст.281 ПКУ).

Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб п.281.1 ст.281 ПКУ, поширюється на земельні ділянки за кожним видом використання у межах граничних норм, зокрема для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01 га.

Отже, якщо фізична особа має у власності земельну ділянку, яка надана для будівництва індивідуального гаража, і ця ділянка посвідчується свідоцтвом про право власності (державний акт на право власності), тільки в цьому випадку зазначені особи мають пільги щодо земельного податку відповідно до ст.281 ПКУ.

Чи є платником податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, ФО який має право власності на нежитлове приміщення як ФОП?

Відповідно до п.п. 266.1.1 п. 266.1 ст. 266 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року №2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) платниками податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та нежитлової нерухомості.

Пунктом 1 ст. 320 Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 року №435-IV зі змінами і доповненнями (далі – ЦКУ) визначено, що власник має право використовувати своє майно для здійснення підприємницької діяльності, крім випадків, встановлених законом.

Суб'єктами права приватної власності є фізичні та юридичні особи. Фізичні особи можуть бути власниками будь-якого майна, в тому числі і нерухомого майна комерційного призначення, за винятком окремих видів майна, які відповідно до закону не можуть їм належати (ст. 325 ЦКУ).

Оскільки ст. 266 ПКУ не визначено такого платника як фізична особа – підприємець, то такий платник – власник об'єктів житлової та нежитлової нерухомості сплачує податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, за нормами, передбаченими для фізичних осіб.

Відповідне питання та відповідь на нього розміщене у категорії 106.01 Бази знань, що знаходиться на сервісі «Загальнодоступний інформаційно-довідковий ресурс» офіційного веб-порталу ДФС України за посиланням <http://zir.sfs.gov.ua> у розділі: «ЗАПИТАННЯ-ВІДПОВІДІ З БАЗИ ЗНАНЬ».

Продаєте власну сільськогосподарську продукцію - не забудьте отримати в сільській раді довідку

Під час продажу власної сільськогосподарської продукції, треба мати довідку сільській раді. Відповідно до пп. 165.1.24 п. 165.1 ст. 165 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ), до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку не включаються доходи, отримані від продажу власної сільськогосподарської продукції, що вирощена, зібрана, виготовлена, вироблена, оброблена та/або перероблена безпосередньо фізичною особою на земельних ділянках, наданих їй у розмірах, встановлених Земельним кодексом України для ведення особистого селянського господарства та/або земельні частки (паї), виділені в натурі (на місцевості), сукупний розмір яких не перевищує 2 гектари.

При цьому розмір земельних ділянок, зазначених в абзаці другому цього підпункту, а також розмір виділених в натурі (на місцевості) земельних часток (паїв), які не використовуються (здаються в оренду, обслуговуються), не враховуються.

Якщо розмір земельних ділянок, зазначених в абзаці третьому цього підпункту, перевищує 2 гектари, дохід від продажу сільськогосподарської продукції підлягає оподаткуванню на загальних підставах.

При продажу сільськогосподарської продукції (крім продукції тваринництва) її власник має подати податковому агенту копію довідки про наявність у нього земельних ділянок, зазначених в абзацах другому та третьому цього підпункту. Форму «Довідки про наявність у фізичної особи земельних ділянок» та Порядок її видачі (форма №3ДФ) затверджено Наказом Міндоходів України від 17 січня 2014 року № 32.

Оригінал довідки зберігається у власника сільськогосподарської продукції протягом строку позовної давності з дати закінчення дії такої довідки. Довідка видається сільською, селищною або міською радою за місцем податкової адреси (місцем проживання) платника податку протягом п'яти робочих днів з дня отримання відповідною радою письмової заяви про видачу такої довідки.

При продажу власної продукції тваринництва груп 1 - 5, 15, 16 та 41 УКТ ЗЕД, отримані від такого продажу доходи не є оподатковуваним доходом, якщо їх сума сукупно за рік не перевищує 50 розмірів мінімальної заробітної плати. Такі фізичні особи здійснюють продаж зазначеної продукції без отримання довідки про наявність земельних ділянок.

У разі коли сума отриманого доходу перевищує 186150 грн., фізична особа зобов'язана надати органу державної податкової служби довідку про самостійне вирощування, розведення, відгодовування продукції тваринництва, що видається у довільній формі сільською, селищною або міською радою за місцем податкової адреси (місцем проживання) власника продукції тваринництва. Якщо довідкою підтверджено вирощування проданої продукції тваринництва безпосередньо платником податку, оподаткуванню підлягає дохід, що перевищує 186150 грн. Якщо таким платником податку не підтверджено самостійне вирощування, розведення, відгодовування продукції тваринництва, доходи від продажу якої він отримав, такі доходи підлягають оподаткуванню ПДФО та військовим збором на загальних підставах.

За сім місяців 2018 року юристи ДФС Дніпропетровщини відстояли справи у судах на суму 1 млрд. 334,5 млн. грн.

Станом на 01.08.2018 на розгляді у судах перебувало 8516 справ на суму 10,8 млрд. грн.

Кількість справ, що знаходились на розгляді у судах у січні – липні поточного року у порівнянні з аналогічним періодом 2018 року зменшились на 1472 справи, по сумі - на 404,3 млн. грн.

Протягом 2018 року на користь органів державної фіскальної служби вирішено 569 справ на суму 1 млрд. 334,5 млн. грн.

За позовами платників податків до територіальних органів ГУ ДФС на користь органів ДФС вирішено 290 справ на суму 637,7 млн. грн., з них, 259 справ на суму 492,3 млн. грн. за позовами платників податків про визнання недійсними/нечинними податкових повідомлень – рішень.

За позовами територіальних органів ГУ ДФС до платників податків перебувало на розгляді 1529 справ на суму 2,4 млрд. грн., це позови щодо стягнення податкового боргу, визнання боржника банкрутом та приєднання кредиторських вимог в справах о визнання боржника банкрутами, надання дозволу на погашення суми податкового боргу за рахунок майна платника податків, що перебуває у податковій заставі, накладення арешту на кошти та інші цінності, що знаходяться в банку тощо. Розглянуто в судах різних інстанцій 285 справ на суму 697,3 млн. грн., на користь органів ДФС вирішено 279 справ на суму 696,8 млн. грн.

Щодо створення та діяльність сімейних фермерських господарств.

Президентом підписано Закон України від 10 липня 2018 року № 2497- VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України щодо стимулювання створення та діяльності сімейних фермерських господарств».

Закон спрямований на отримання офіційного статусу сільським населенням, яке працює на своїй землі, що дозволить легально продавати свою продукцію і отримати соціальний захист та право на пенсію. Реалізація закону дозволить створити умови для започаткування сімейних фермерських господарств та детінізації підприємницької діяльності в аграрній сфері, що позитивно вплине на зростання надходжень до місцевих бюджетів від сплати податків і створення нових робочих місць на селі.

Документом вносяться зміни до Податкового кодексу України та законів України «Про фермерське господарство», «Про державну підтримку сільського господарства України», «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань».

Зміни передбачають віднесення до платників єдиного податку четвертої групи фізичних осіб - підприємців, які організували фермерське господарство, за умови відповідності сукупності певних критеріїв та визначення особливостей їх державної реєстрації/анулювання реєстрації, податкового обліку і звітності, сплати єдиного податку тощо.

Закон набуває чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Проведення фактичної перевірки суб'єкта господарювання

Відповідно до п.п. до 75.1.3 п. 75.1 ст. 75 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ), фактичною вважається перевірка, що здійснюється за місцем фактичного провадження платником податків діяльності, розташування господарських або інших об'єктів права власності такого платника.

Така перевірка здійснюється контролюючим органом щодо дотримання норм законодавства з питань регулювання обігу готівки, порядку здійснення платниками податків розрахункових операцій, ведення касових операцій, наявності ліцензій, свідоцтв, у тому числі про виробництво та обіг підакцизних товарів, дотримання роботодавцем законодавства щодо укладення трудового договору, оформлення трудових відносин з працівниками (найманими особами).

Згідно з пунктом 82.3 статті 82 ПКУ тривалість фактичних перевірок не повинна перевищувати 10 діб, а продовження строку таких перевірок здійснюється за рішенням керівника (його заступника або уповноваженої особи) контролюючого органу не більш як на 5 діб.

Подовження строку фактичної перевірки можливе за наявності заяви суб'єкта господарювання або у разі змінного режиму роботи чи підсумованого обліку робочого часу суб'єкта господарювання та/або його господарських об'єктів.

Звертаємо увагу, що відповідно до пункту 80.1 статті 80 ПКУ фактична перевірка здійснюється без попередження платника податків (особи).

Виправлення у формі № 1ДФ, якщо термін зачі ще не сплив

Відповідно до п. 4.4 Порядку заповнення та подання податковими агентами Податкового розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь фізичних осіб, і сум утриманого з них податку, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 13 січня 2015 року № 4, звітний новий податковий розрахунок за ф. № 1ДФ заповнюють у такому самому порядку, як і уточнюючий.

Він має містити інформацію лише за рядками й реквізитами, які уточнюють. Коригування показників розділу I проводять таким чином:

- для виключення помилкового рядка з попередньо введеної інформації потрібно повторити всі графи такого рядка і в графі 9 зазначити «1» — на виключення рядка;
- для введення нового або пропущеного рядка потрібно повністю заповнити всі його графи і в графі 9 зазначити «0» — на введення рядка.

Для заміни одного помилкового рядка іншим потрібно виключити помилкову інформацію та ввести правильну інформацію, тобто повністю заповнити два рядки, перший із яких виключає попередньо внесену інформацію, а другий уносить правильну інформацію. У такому разі в першому рядку в графі 9 вказується «1» — рядок на виключення, а в другому — «0» — рядок на введення.

Показники підрозділу «Військовий збір» розділу II коригують так:
для виключення помилкового рядка з попередньо введеної інформації в рядку «Військовий збір — виключення***» повторюють усі графи помилкового рядка, а в рядку «Військовий збір» — відображають правильну інформацію.

Повернення надміру сплачених сум податку на доходи фізичних осіб

Відповідно до п. 43.3 ст. 43 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) обов'язковою умовою для здійснення повернення сум грошового зобов'язання є подання платником податків заяви про таке повернення (крім повернення надміру утриманих (сплачених) сум податку на доходи фізичних осіб, які розраховуються контролюючим органом на підставі поданої платником податків податкової декларації за звітний календарний рік шляхом проведення перерахунку за загальним річним оподатковуваним доходом платника податку) протягом 1095 днів від дня виникнення помилково та/або надміру сплаченої суми.

Платник податків подає заяву про повернення помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань та пені у довільній формі, в якій зазначає напрям перерахування коштів: на поточний рахунок платника податків в установі банку; на погашення грошового зобов'язання та/або податкового боргу з інших платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, незалежно від виду бюджету; повернення у готівковій формі коштів за чеком у разі відсутності у платника податків рахунка в банку.

Згідно з п. 43.5 ст. 43 ПКУ контролюючий орган не пізніше ніж за п'ять робочих днів до закінчення двадцятиденного строку з дня подання платником податків заяви готує висновок про повернення відповідних сум коштів з відповідного бюджету та подає його для виконання відповідному органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів.

На підставі отриманого висновку орган, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, протягом п'яти робочих днів здійснює повернення помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань та пені платникам податків у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Відповідно до пп. 14.1.115 п. 14.1 ст. 14 ПКУ надміру сплачені грошові зобов'язання - суми коштів, які на певну дату зараховані до відповідного бюджету понад нараховані суми грошових зобов'язань, граничний строк сплати яких настав на таку дату.

Отже, податковий агент має право повернути або врахувати в рахунок сплати наступних платежів тільки ту суму надміру сплаченого податку на доходи фізичних осіб, який був перерахований до бюджету понад суму грошових зобов'язань, граничний строк сплати якої настав на таку дату.

Єдиною звітністю, яка містить дані, зокрема, щодо сум перерахованого до бюджету податку на доходи фізичних осіб, є податковий розрахунок, форма та порядок якого затверджено наказом Міністерства фінансів України від 13 січня 2015 року N 4.

Пунктом 1.2 розділу I порядку заповнення податкового розрахунку встановлено, що на підставі відомостей щодо сум утриманого та/або сплаченого податку, які зазначаються у податковому розрахунку, нарахування податкового зобов'язання не проводиться.

Таким чином, встановлення факту наявності у податкового агента надміру сплачених сум з податку на доходи фізичних осіб можливо виключно під час проведення документальної перевірки такого платника податку.

Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на спільну власність

Відповідно до [пп. 266.2.1 п.266.2 ст.262](#) Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) об'єктом оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

Згідно з [ст. 355 Цивільного кодексу України \(далі - ЦКУ\)](#) майно, що є у власності двох або більше осіб (співвласників), належить їм на праві спільної власності (спільне майно).

Спільна власність двох або більше осіб без визначення часток кожного з них у праві власності є спільною сумісною власністю ([ст. 368 ЦКУ](#)).

Співвласники майна, що є у спільній сумісній власності, володіють і користуються ним спільно, якщо інше не встановлено домовленістю між ними. Співвласники мають право уповноважити одного з них на вчинення правочинів щодо розпорядження спільним майном ([ст. 369 ЦКУ](#)).

[Підпунктом 266.1.2 п.266.1 ст. 266 ПКУ](#) визначено платників податку в разі перебування, зокрема, об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб, зокрема якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом.

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування, які перебувають у власності фізичної особи, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості ([пп. 266.7.1 п.266.7 ст.266 ПКУ](#)).

Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з [пп. 266.7.1 п.266.7 ст.266 ПКУ](#), та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органів місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються)

платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком) ([пп. 266.7.2 п.266.7 ст. 266 ПКУ](#)).

Згідно з [пп. 266.7.3 п.266.7 ст.266 ПКУ](#) платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

- об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;
- розміру загальної площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;
- права на користування пільгою із сплати податку;
- розміру ставки податку;
- нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

Таким чином, фізособи - співвласники житлової нерухомості, яка перебуває у їх спільній сумісній власності, але не поділена в натурі, можуть повідомити контролюючий орган про визначеного за їх згодою платника податку на нерухоме майно звернувшись з письмовою заявою за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника житлової нерухомості.

Отримані від банку проценти за користування коштами на рахунках, не є доходом для спрощенців

Ст.292 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) визначено про які види доходу платник єдиного податку має відзвітувати. Це дохід, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі. При цьому до доходу не включаються отримані такою фізичною особою пасивні доходи у вигляді процентів, дивідендів, роялті, страхові виплати і відшкодування, а також доходи, отримані від продажу рухомого та нерухомого майна, яке належить на праві власності фізичній особі та використовується в її господарській діяльності. До пасивних доходів відносяться і доходи отримані у вигляді процентів на поточний або депозитний (вкладний) банківський рахунок.

Тож платники єдиного податку, в разі отримання від банку процентів, за користування коштами на рахунку як депозитному так і поточному, не включають такі кошти до доходу платника єдиного податку.

Які неприбуткові установи та організації можуть бути внесені до Реєстру неприбуткових установ та організацій?

Відповідно до п.п. 133.4.5 п. 133.4 ст. 133 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) порядок ведення Реєстру неприбуткових установ та організацій, включення неприбуткових підприємств, установ та організацій до Реєстру та виключення з Реєстру встановлює Кабінет Міністрів України.

Згідно з п.п. 133.4.1 п. 133.4 ст. 133 ПКУ неприбутковим підприємством, установою та організацією є підприємство, установа та організація (далі - неприбуткова організація), що одночасно відповідає таким вимогам:

утворена та зареєстрована в порядку, визначеному законом, що регулює діяльність відповідної неприбуткової організації;

установчі документи якої (або установчі документи організації вищого рівня, на підставі яких діє неприбуткова організація відповідно до закону) містять заборону розподілу отриманих доходів (прибутків) або їх частини серед засновників (учасників), членів такої організації, працівників (крім оплати їхньої праці, нарахування єдиного соціального внеску), членів органів управління та інших пов'язаних з ними осіб. Для цілей цього абзацу не вважається розподілом отриманих доходів (прибутків) фінансування видатків, визначених п.п. 133.4.2 п. 133.4 ст. 133 ПКУ;

установчі документи якої (або установчі документи організації вищого рівня, на підставі яких діє неприбуткова організація відповідно до закону) передбачають передачу активів одній або кільком неприбутковим організаціям відповідного виду або зарахування до доходу бюджету у разі припинення юридичної особи (у результаті її ліквідації, злиття, поділу, приєднання або перетворення). Положення цього абзацу не поширюється на об'єднання та асоціації об'єднань співвласників багатоквартирних будинків;

внесена контролюючим органом до Реєстру неприбуткових установ та організацій.

Підпунктом 133.4.2 п. 133.4 ст. 133 ПКУ встановлено, що доходи (прибутки) неприбуткової організації використовуються виключно для фінансування видатків на утримання такої неприбуткової організації, реалізації мети (цілей, завдань) та напрямів діяльності, визначених її установчими документами.

Доходи неприбуткових релігійних організацій використовуються також для здійснення неприбуткової (добродійної) діяльності, передбаченої законом для релігійних організацій, у тому числі надання гуманітарної допомоги, здійснення благодійної діяльності, милосердя.

Відповідно до п.п. 133.4.6 п. 133.4 ст. 133 ПКУ до неприбуткових організацій, що відповідають вимогам п. 133.4 ст. 133 ПКУ і не є платниками податку, зокрема, можуть бути віднесені: бюджетні установи; громадські об'єднання, політичні партії, творчі спілки, релігійні організації, благодійні організації, пенсійні фонди; спілки, асоціації та інші об'єднання юридичних осіб; житлово-будівельні кооперативи (з першого числа місяця, наступного за місяцем, в якому відповідно до закону здійснено прийняття в експлуатацію закінченого будівництвом житлового будинку і такий житловий будинок споруджувався або придбався житлово-будівельним (житловим) кооперативом), дачні (дачно-будівельні), садівничі та гаражні (гаражно-будівельні) кооперативи (товариства); об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, асоціації власників жилих будинків; професійні спілки, їх об'єднання та організації профспілок, а також організації роботодавців та їх об'єднання; сільськогосподарські обслуговуючі кооперативи, кооперативні об'єднання сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів; інші юридичні особи, діяльність яких відповідає вимогам п. 133.4 ст. 133 ПКУ. Відповідне питання та відповідь на нього розміщене у категорії 102.04 Бази знань, що знаходиться на сервісі «Загальнодоступний інформаційно-довідковий ресурс» офіційного веб-порталу ДФС України за посиланням <http://zir.sfs.gov.ua> у розділі: «ЗАПИТАННЯ-ВІДПОВІДІ З БАЗИ ЗНАНЬ».

Розміри щорічної плати за ліцензію на роздрібну торгівлю алкогольними напоями

Відповідно до ст. 15 Закону України від 19 грудня 1995 року № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» зі змінами та доповненнями плата за ліцензію на роздрібну торгівлю алкогольними напоями, крім сидру та перрі (без додання спирту), становить 8000 гривень на кожний окремий, зазначений в ліцензії електронний контрольно-касовий апарат (книгу обліку розрахункових операцій), що знаходиться у місці торгівлі; а на території сіл і селищ, за винятком тих, що знаходяться у межах території міст, - 500 гривень на роздрібну торгівлю алкогольними напоями, крім сидру та перрі (без додання спирту), на кожний окремий, зазначений у ліцензії електронний контрольно-касовий апарат (книгу обліку розрахункових операцій), що знаходиться у місці торгівлі.

Плата за ліцензію на роздрібну торгівлю сидром та перрі (без додання спирту) становить 780 гривень на кожне місце торгівлі незалежно від його територіального розташування.

Для місць торгівлі, які розташовані за межами території міст обласного підпорядкування я на відстані до 50 км та які мають торговельні зали площею понад 500 кв. м, плата за ліцензію на роздрібну торгівлю алкогольними напоями, крім сидру та перрі (без додання спирту), становить 8000 гривень на кожний окремий, зазначений в ліцензії електронний контрольно-касовий апарат (книгу обліку розрахункових операцій), що знаходиться у місці торгівлі.

Звіт та сплата єдиного внеску у разі припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця

Відповідно до Інструкції про порядок нарахування і сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 20 квітня 2015 року №449, платниками єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування є фізичні особи підприємці, в тому числі фізичні особи – підприємці – платники єдиного податку.

Фізичні особи підприємці, в тому числі фізичні особи – підприємці – платники єдиного податку, формують та подають до органів фіскальної служби Звіт про суми нарахованого доходу застрахованих осіб та суми нарахованого єдиного внеску самі за себе один раз на рік до 10 лютого року, що настає за звітним періодом.

У разі державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця, така особа зобов'язана подати сама за себе Звіт із зазначенням типу форми «ліквідаційна», де останнім звітним періодом є період з дня закінчення попереднього звітного періоду до дня державної реєстрації припинення підприємницької діяльності.

Звіт із зазначенням типу форми «ліквідаційна» фізичні особи – підприємці формують та подають до органу фіскальної служби протягом 30 календарних днів з дня проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності.

Останнім періодом, за який необхідно обчислити та сплатити єдиний внесок, буде період з дня закінчення попереднього звітного періоду до дня державної реєстрації припинення.

Єдиний внесок сплачується протягом 10 календарних днів після граничного строку подання Звіту із зазначенням типу форми «ліквідаційна».

Штрафи за порушення строків зберігання документів з питань обчислення і сплати податків та зборів

Відповідно до п. 121.1 ст. 121 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) незабезпечення платником податків зберігання первинних документів, облікових та інших реєстрів, бухгалтерської та статистичної звітності, інших документів з питань обчислення і сплати податків та зборів протягом установлених ст. 44 ПКУ строків їх зберігання та/або ненадання платником податків контролюючим органам оригіналів документів чи їх копій при здійсненні податкового контролю у випадках, передбачених ПКУ, - тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 510 гривень.

Ті самі дії, вчинені платником податків, до якого протягом року було застосовано штраф за таке саме порушення, - тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 1020 гривень.

Відповідне питання та відповідь на нього розміщене у категорії 138.06 Бази знань, що знаходиться на сервісі «Загальнодоступний інформаційно-довідковий ресурс» офіційного веб-порталу ДФС України за посиланням <http://zir.sfs.gov.ua> у розділі: «ЗАПИТАННЯ-ВІДПОВІДІ З БАЗИ ЗНАНЬ».

З початку року сервісом ДФС України «Пульс» скористався 391 платник Дніпропетровщини

Протягом січня - липня 2018 року на антикорупційний сервіс Державної фіскальної служби України «Пульс» звернувся 391 заявник Дніпропетровської області.

За допомогою сервісу «Пульс» заявники звертались щодо звітності та реєстрації накладних (236 звернень). З приводу роботи органів ДФС зателефонував 91 платник. Робота системи електронного адміністрування ПДВ турбувала 25-х відвідувачів тощо. Безпосередньо антикорупційної тематики сервісу стосувалося 6 звернень. Усі звернення оперативно розглянуті у встановлений термін та вирішені по суті.

Нагадаємо, що за допомогою сервісу «Пульс» можна проінформувати про неправомірні дії або бездіяльність працівників Державної фіскальної служби, оперативно та в повному обсязі вирішити суперечливі питання, які виникають у сфері адміністрування податків та у митній сфері. Телефон цілодобової лінії 0-800-501-007 (напрямок «4»).

ДФСУ оприлюднила проект форми бланка фінансової гарантії

На веб-порталі ДФСУ [розміщено](#) проект наказу Міністерства фінансів України «Про затвердження форми бланка фінансової гарантії».

Відповідно до вимог [частини першої ст. 311 Митного кодексу України](#) від 13 березня 2010 року № 4495-VI із змінами та доповненнями (далі – МКУ) органи доходів і зборів як забезпечення сплати митних платежів приймають фінансові гарантії, видані гарантантами, включеними до реєстру гарантів, який ведеться центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Фінансова гарантія, що надається у вигляді документа, є безвідкличним **зобов'язанням гаранта, внесеного до реєстру гарантів, виплатити на вимогу органу доходів і зборів кошти в межах певної суми у разі невиконання забезпечених цією гарантією зобов'язань зі сплати митних платежів.**

[Частиною третьою статті 311 МКУ](#) передбачено встановлення форми бланка фінансової гарантії центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

З огляду на це й розроблено вищезазначений проект наказу Мінфіну, яким:

- затверджується **форма бланку фінансової гарантії (завантажити)**;
- встановлюється перелік відомостей, що вносяться до гарантійного документа.

Планується, що реалізація положень наказу сприятиме забезпеченню проведення митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення з використанням бланка фінансової гарантії, поданої у вигляді електронного документа або у паперовому вигляді разом з її електронною копією.

Зауваження та пропозиції стосовно змісту регуляторного акта надавати у письмовій та електронній формі протягом місяця з дня публікації цього оголошення за адресами:

- Державна фіскальна служба України, Львівська пл., 8 м. Київ-53, МСП 04655, e-mail: transit@customs.sfs.gov.ua ;
- Міністерство фінансів України, 01008, м. Київ-8, вул. Грушевського, 12/2, e-mail: samoylova@minfin.gov.ua.

Щодо складання податкової накладної за щоденними підсумками.

Відповідно до п. 201.1 ст. 201 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) на дату виникнення податкових зобов'язань платник податку зобов'язаний скласти податкову накладну в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації у порядку, визначеному законодавством, електронного підпису уповноваженої платником особи та зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних у встановлений ПКУ термін.

У податковій накладній зазначаються в окремих рядках такі обов'язкові реквізити як, зокрема код товару згідно з УКТ ЗЕД, для послуг – код послуги згідно з Державним класифікатором продукції та послуг; платники податків, крім випадків постачання підакцизних товарів та товарів, ввезених на митну територію України, мають право зазначати код товару згідно з УКТ ЗЕД або код послуги згідно з Державним класифікатором продукції та послуг неповністю, але не менше ніж чотири перших цифри відповідного коду.

Пунктом 201.4 ст. 201 ПКУ передбачено, що податкова накладна може бути складена за щоденними підсумками операцій (якщо податкова накладна не була складена на ці операції) у разі:

здійснення постачання товарів/послуг за готівку кінцевому споживачеві (який не є платником податку), розрахунки за які проводяться через касу/реєстратори розрахункових операцій або через банківську установу чи платіжний пристрій (безпосередньо на поточний рахунок постачальника);

виписки транспортних квитків, готельних рахунків або рахунків, які виставляються платнику податку за послуги зв'язку, інші послуги, вартість яких визначається за показниками приладів обліку, що містять загальну суму платежу, суму податку та податковий номер постачальника (продавця), крім тих, форма яких встановлена міжнародними стандартами;

надання платнику податку касових чеків, що містять суму поставлених товарів/послуг, загальну суму нарахованого податку (з визначенням фіскального та податкового номерів постачальника).

Згідно з п. 8 та п. 12 Порядку заповнення податкової накладної, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 31 грудня 2015 № 1307, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 26.01.2016 за № 137/28267 (далі – Порядок № 1307), у верхній лівій частині податкової накладної, яка складається за щоденними підсумками операцій, робиться відповідна помітка «X» та зазначається тип причини «11», у рядку «Особа (платник податку) – покупець» зазначається «Неплатник», а у рядку «Індивідуальний податковий номер покупця» відображається умовний Індивідуальний податковий номер «100000000000».

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2002 року № 199 «Про затвердження вимог щодо реалізації фіскальних функцій реєстраторами розрахункових операцій для різних сфер застосування» фіскальний звітний чек (Z-звіт) містить підсумки розрахункових операцій за реалізовані товари (надані послуги) за кожним запрограмованим кодом товару (послуги) із зазначенням його найменування, реалізованої кількості.

Тому платник податку згрупує в податковій накладній в графі «Номенклатура постачання товарів/послуг продавця» товари/послуги за групами, що відповідають певному коду товару згідно з УКТ ЗЕД/коду послуги згідно з Державним класифікатором продукції та послуг, та графі 4, 5, 6 та 7 не заповнює.

Згідно з п. 17 Порядку № 1307 для операцій, що оподатковуються або звільнені від оподаткування, складаються окремі податкові накладні, тобто при одночасному постачанні одному отримувачу (покупцю) як оподатковуваних товарів/послуг, так і таких, що звільнені від оподаткування, постачальник (продавець) складає окремі податкові накладні. У податковій накладній, складеній на операції з постачання товарів/послуг, які звільнюються від оподаткування ПДВ, у графі «Складена на операції, звільнені від оподаткування» верхньої лівої частини робиться помітка «Без ПДВ».

При складанні податкової накладної для операцій, що оподатковуються ПДВ, у графі 10 відображається загальний обсяг постачання (база оподаткування) товарів/послуг без урахування ПДВ.

Право на податкову знижку за освітні послуги

У зв'язку з внесенням змін до Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) з 28 липня поточного року громадяни, які сплачують за освітні послуги, що надаються дошкільними, шкільними та позашкільними закладами освіти, мають право на податкову знижку.

Раніше таке право надавалося лише за послуги, сплачені на користь вітчизняних закладів професійної (професійно-технічної) та вищої освіти.

Право на отримання податкової знижки мають лише члени сім'ї першого ступеня спорідненості, тобто – чоловік, дружина, діти, батьки. Відповідно, якщо платник сплачував за своє навчання, навчання дітей або батьків, він може звернутися до органів фіскальної служби для отримання податкової знижки. Для цього йому після закінчення податкового року необхідно подати до 31 грудня [декларацію](#), в якій зазначити суму отриманих доходів та суму коштів, які були сплачені на освітні послуги

Після проведення відповідних перерахунків кошти будуть повернуті платнику протягом 60 днів у спосіб, зазначений ним у декларації.

Підтвердженням отриманих освітніх послуг є угода, яку платник складає із закладом освіти. В такій угоді має бути зазначено: хто надає послугу, хто її отримує, яка сума та термін надання послуги. Угоди та розрахункові документи, які підтверджують сплату коштів, платник має зберігати протягом трьох років.

Звертаємо увагу на те, що податкова знижка нараховується на доходи, які отримані у вигляді заробітної плати, при цьому сума податкової знижки не повинна перевищувати розмір заробітної плати, яку платник отримав протягом року.

Податкова вимога

Згідно з п.п 14.1.153 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) «податкова вимога» - письмова вимога контролюючого органу до платника податків щодо погашення суми податкового боргу.

Статтею 59 ПКУ передбачено, що у разі коли у платника податків виник податковий борг, контролюючий орган надсилає (вручає) йому податкову вимогу в порядку, визначеному для надсилання (вручення) податкового повідомлення-рішення.

Відповідно до статті 42 ПКУ:

- податкові вимоги повинні бути складені у письмовій формі, відповідним чином підписані та у випадках, передбачених законодавством, завірені печаткою такого контролюючого органу;
- листування контролюючих органів з платниками податків здійснюється засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису шляхом надіслання документа в електронний кабінет з одночасним надісланням платнику податків на його електронну адресу (адреси) інформації про вид документа, дату та час його надіслання в електронний кабінет.

Податкова вимога вважається надісланою (врученою) платнику податків:

- якщо її передано посадовій особі такого платника податків під розписку або надіслано листом з повідомленням про вручення;
- якщо її вручено їй особисто чи її законному представникові або надіслано на адресу за місцем проживання або останнього відомого її місцезнаходження фізичної особи з повідомленням про вручення; у разі коли пошта

не може вручити платнику податків податкові вимоги через відсутність за місцезнаходженням посадових осіб, їх відмову прийняти податкову вимогу, незнаходження фактичного місця розташування (місцезнаходження) платника податків або з інших причин, податкова вимога вважається врученою платнику податків у день, зазначений поштовою службою в повідомленні про вручення із зазначенням причин невручення.

Мінімальна сума податкового боргу, менше якої платнику податків не направляється податкова вимога, становить 1020 гривень (60 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян).

Податкова вимога є документом, яким платнику податків, що має податковий борг, повідомляється про факт появи у нього податкового боргу і виникнення права податкової застави, обов'язок щодо погашення такого боргу, наслідки невиконання такої вимоги, попередження про опис майна у податкову заставу та можливість продажу на публічних торгах заставного майна.

Податкова вимога вважається відкликаною у разі: погашення суми податкового боргу, скасування раніше прийнятих податкового повідомлення-рішення (або зменшення суми грошового зобов'язання, визначеної у ньому) чи податкової вимоги (або скасовується сума податкового боргу, визначена у ній).

Порядок направлення контролюючими органами податкових вимог платникам податків (далі - Порядок) затверджено наказом Міністерства фінансів України від 30 червня 2017 N 610.

Які суми не включаються до складу доходу ЮО - платника ЄП

Відповідно до п. 292.11 ст. 292 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI до складу доходу, визначеного цією статтею, не включаються:

- 1) суми податку на додану вартість;
- 2) суми коштів, отриманих за внутрішніми розрахунками між структурними підрозділами платника єдиного податку;
- 3) суми фінансової допомоги, наданої на поворотній основі, отриманої та поверненої протягом 12 календарних місяців з дня її отримання, та суми кредитів;
- 4) суми коштів цільового призначення, що надійшли від Пенсійного фонду та інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, з бюджетів або державних цільових фондів, у тому числі в межах державних або місцевих програм;
- 5) суми коштів (аванс, передоплата), що повертаються покупцю товару (робіт, послуг) - платнику єдиного податку та/або повертаються платником єдиного податку покупцю товару (робіт, послуг), якщо таке повернення відбувається внаслідок повернення товару, розірвання договору або за листом-заявою про повернення коштів;
- 6) суми коштів, що надійшли як оплата товарів (робіт, послуг), реалізованих у період сплати інших податків і зборів, встановлених ПКУ, вартість яких була включена до доходу юридичної особи при обчисленні податку на прибуток підприємств;
- 7) суми податку на додану вартість, що надійшли у вартості товарів (виконаних робіт, наданих послуг), відвантажених (поставлених) у період сплати інших податків і зборів, встановлених ПКУ;
- 8) суми коштів та вартість майна, внесені засновниками або учасниками платника єдиного податку до статутного капіталу такого платника;
- 9) суми коштів у частині надмірно сплачених податків і зборів, встановлених ПКУ, та суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, що повертаються платнику єдиного податку з бюджетів або державних цільових фондів;
- 10) дивіденди, отримані платником єдиного податку - юридичною особою від інших платників податків, оподатковані в порядку, визначеному ПКУ.

Про коефіцієнт рентабельності гірничого підприємства за обліковою ставкою Національного банку України

ДФС України листом від 10 серпня 2018 року № 24767/7/99-99-12-03-04-17 «Про коефіцієнт рентабельності гірничого підприємства за обліковою ставкою Національного банку України» (далі – лист № 24767) проінформувала про величину коефіцієнта рентабельності гірничого підприємства у II кварталі 2018 року для гірничих підприємств, що порушили строк регулярної повторної геолого-економічної оцінки запасів корисних копалин ділянки надр.

Так, у випадку порушення гірничими підприємствами строку регулярної повторної геолого-економічної оцінки запасів корисних копалин ділянки надр передбачено застосування коефіцієнта рентабельності гірничого підприємства, що дорівнює трикратному розміру облікової ставки Національного банку України (далі – облікова ставка).

У II кварталі 2018 року діяла 1 (одна) облікова ставка – 17 відс., затверджена рішеннями Правління Національного банку України від 01.03.2018 № 133-рш, від 12.04.2018 № 204-рш та від 24.05.2018 № 287-рш відповідно.

З метою уникнення різнотлумачень ДФС України, базуючись на принципі рівномірності, обчислила розмір середньозваженої облікової ставки Національного банку України для визначення коефіцієнта рентабельності гірничого підприємства для розрахунку величини податкового зобов'язання з рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин. Тривалість дії облікової ставки: 17 відс. – 91 днів (01.04.2018 – 30.06.2018).

Таким чином, платники рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин, які порушили строк регулярної геолого-економічної оцінки запасів корисних копалин у межах ділянок надр, на які їм надано спеціальні дозволи на користування надрами, обчислюють податкові зобов'язання з рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин за II квартал 2018 року із застосуванням коефіцієнта рентабельності гірничого підприємства у розмірі 51 відс. – трикратному розмірі середньозваженої облікової ставки Національного банку України.

Лист № 24767 розміщено на офіційному веб-порталі ДФС України за посиланням <http://sfs.gov.ua/zakonodavstvo/podatkove-zakonodavstvo/listi-dps/72996.html>

До уваги платників рентної плати за спеціальне використання води!

ДФС України з метою надання методологічної допомоги у вирішенні питань при адмініструванні рентної плати за спеціальне використання води (далі – Рентна плата) листом від 14 серпня 2018 року № 25068/7/99-99-12-03-04-17 «Про адміністрування рентної плати за спеціальне використання води» (далі – лист № 25068) повідомила про те, що розширені податкові консультації від 03 серпня 2018 року № 3415/6/99-99-12-02-03-15/ПК та № 34166/99-99-12-02-03-15/ПК щодо визначення об'єкта оподаткування Рентною платою та її справляння розміщені на офіційному веб-порталі ДФС України (cabinet.sfs.gov.ua/registers/ipk).

З листом № 25068 можливо ознайомитись на офіційному веб-порталі ДФС України за посиланням <http://sfs.gov.ua/zakonodavstvo/podatkove-zakonodavstvo/listi-dps/72995.html>

Підстави для складання розрахунку коригування до податкової накладної під час здійснення операцій з неплатником ПДВ

Згідно з п. 185.1 ст. 185 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами і доповненнями (далі – ПКУ) об'єктом оподаткування ПДВ є операції платників ПДВ, зокрема з постачання товарів та послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до ст. 186 ПКУ. Зменшення суми податкових зобов'язань платника ПДВ – постачальника в разі зміни суми компенсації вартості товарів/послуг, наданих особам, що не були платниками цього податку на дату такого постачання, дозволяється лише при поверненні раніше поставлених товарів у власність постачальника з наданням отримувачу повної грошової компенсації їх вартості, у тому числі при перегляді цін, пов'язаних з гарантійною заміною товарів або низькоякісних товарів відповідно до закону або договору (п. 192.2 ст. 192 ПКУ).

Згідно з п. 201.10 ст. 201 ПКУ податкові накладні (далі – ПН), які не надаються покупцю, а також ПН, складені за операціями з постачання товарів/послуг, які звільнені від оподаткування, підлягають реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН).

Відповідно до п. 9 Порядку ведення Єдиного реєстру податкових накладних, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2010 року № 1246 зі змінами і доповненнями, розрахунки коригування (далі – РК) до ПН, складених, зокрема до ПН, які не видаються отримувачу (покупцю) – платнику ПДВ (за наявності законодавчих підстав для складання таких розрахунків коригування), підлягають реєстрації постачальником (продавцем).

У такому випадку постачальник – платник ПДВ має право скласти РК до ПН, складеної при здійсненні операцій з постачання такого товару, та зменшити нараховану суму податкових зобов'язань з ПДВ після реєстрації РК в ЄРПН.

Випадки, коли не справляється авансовий внесок при виплаті дивідендів

Відповідно до пп. 57.1¹.3 п. 57.1¹ ст. 57 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) авансовий внесок, передбачений пп. 57.1¹.2 п. 57.1¹ ст. 57 ПКУ, не справляється у разі виплати дивідендів:

► на користь власників корпоративних прав материнської компанії, що сплачуються в межах сум доходів такої компанії, отриманих у вигляді дивідендів від інших осіб. Якщо сума виплат дивідендів на користь власників корпоративних прав материнської компанії перевищує суму отриманих такою компанією дивідендів, дивіденди, сплачені в межах такого перевищення, підлягають оподаткуванню за правилами, встановленими пп. 57.1¹.2 п. 57.1¹ ст. 57 ПКУ. З метою оподаткування материнська компанія веде наростаючим підсумком облік дивідендів, отриманих нею від інших осіб, та дивідендів, сплачених на користь власників корпоративних прав такої компанії, і відображає у податковій звітності дивіденди в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує фінансову політику;

► платником податку на прибуток, прибуток якого звільнений від оподаткування відповідно до положень ПКУ, у розмірі прибутку, звільненого від оподаткування у період, за який виплачуються дивіденди;

► фізичним особам.

Згідно з пп. 57.1¹.4 п. 57.1¹ ст. 57 ПКУ виплата дивідендів на користь фізичних осіб (у тому числі нерезидентів) за акціями або корпоративними правами, які мають статус привілейованих або інший статус, що передбачає виплату фіксованого розміру дивідендів чи суми, яка є більшою за суму виплат, розраховану на будь-яку іншу акцію (корпоративне право), емітовану таким платником податку, прирівнюється з метою оподаткування до виплати заробітної плати з відповідним оподаткуванням.

При цьому, така виплата не підлягає оподаткуванню як дивіденди згідно з положеннями розділу IV ПКУ.

Інститути спільного інвестування звільнюються від обов'язку сплати авансових внесків з податку на прибуток у разі виплати дивідендів (пп. 57.1¹.6 п. 57.1¹ ст. 57 ПКУ).

Розстрочення та відстрочення заборгованості по сплаті ЄСВ законодавством не передбачено

Чинним законодавством, яке регулює порядок нарахування, обчислення і сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – ЄСВ), не передбачено розстрочення та відстрочення заборгованості по сплаті ЄСВ.

Відповідно до частини 12 ст. 9 Закону України від 08 липня 2010 року №2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464) ЄСВ підлягає сплаті незалежно від фінансового стану платника. За наявності у платника ЄСВ одночасно із зобов'язаннями із сплати ЄСВ зобов'язань із сплати податків, інших обов'язкових платежів, передбачених законом, або зобов'язань перед іншими кредиторами зобов'язання із сплати ЄСВ виконуються в першу чергу і мають пріоритет перед усіма іншими зобов'язаннями, крім зобов'язань з виплати заробітної плати (доходу).

У разі несвоєчасної або не в повному обсязі сплати ЄСВ до платника застосовуються фінансові санкції, передбачені цим Законом, а посадові особи, винні в порушенні законодавства про збір та ведення обліку ЄСВ, несуть дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову або кримінальну відповідальність згідно із законом (частина 11 ст. 9 Закону № 2464).

Алгоритм розрахунку податкової знижки за навчання за наслідками звітного податкового року

Криворізька північна ОДПІ нагадує, що порядок застосування податкової знижки визначений ст. 166 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ).

Відповідно до пп. 166.3.3 п. 166.3 ст. 166 ПКУ платник податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) має право включити до податкової знижки у зменшення оподаткованого доходу платника ПДФО за наслідками звітного податкового року, визначеного з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 ПКУ, фактично здійснені ним протягом звітного податкового року витрати у вигляді суми коштів, сплачених платником ПДФО на користь вітчизняних закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти для компенсації вартості здобуття відповідної освіти такого платника податку та/або члена його сім'ї першого ступеня споріднення.

Підпунктом 166.4.2 п. 166.4 ст. 166 ПКУ передбачено, що загальна сума податкової знижки, нарахована платнику ПДФО у звітному податковому році, не може перевищувати суми річного загального оподаткованого доходу платника ПДФО, нарахованого як заробітна плата, зменшена з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 ПКУ.

Під час нарахування доходів у формі заробітної плати база оподаткування визначається як нарахована заробітна плата, зменшена на суму страхових внесків до Накопичувального фонду, а у випадках, передбачених законом, – обов'язкових страхових внесків до недержавного пенсійного фонду, які відповідно до закону сплачуються за рахунок заробітної плати працівника, а також на суму податкової соціальної пільги (далі – ПСП) за її наявності (п. 164.6 ст. 164 ПКУ).

Отже, алгоритм нарахування податкової знижки у зменшення оподаткованого доходу платника ПДФО на суму витрат, понесених за навчання, за наслідками звітного податкового року розраховується наступним чином:

- визначається база оподаткування шляхом зменшення річної суми нарахованої заробітної плати на суму страхових внесків до Накопичувального фонду, а також на суму ПСП за її наявності (інформацію щодо сум нарахованого загального річного оподаткованого доходу, застосованих ПСП, утриманого ПДФО фізичні особи отримують у вигляді довідки про доходи від свого роботодавця);
- на підставі підтверджувальних документів визначається сума (вартість) витрат платника ПДФО – резидента, дозволених до включення до податкової знижки;
- розраховується сума ПДФО на яку зменшуються податкові зобов'язані у зв'язку з використанням права на податкову знижку: з суми ПДФО утриманого (сплаченого) із заробітної плати за рік віднімаємо суму ПДФО, визначену як добуток бази оподаткування, зменшеної на суму понесених платником ПДФО витрат на оплату за навчання, та ставки ПДФО.

Слід зазначити, що відповідно до п. 179.8 ст. 179 ПКУ сума, що має бути повернута, зараховується на банківський рахунок платника ПДФО, відкритий у будь-якому комерційному банку, або надсилається поштовим переказом на адресу, зазначену в податковій декларації про майновий стан і доходи протягом 60 календарних днів після надходження такої податкової декларації.

Рентна плата: звітуємо за придбану земельну ділянку із свердловиною для видобування підземної води

Відповідно до пп. 252.1.4 п. 252.1 ст. 252 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) платниками рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин є землевласники та землекористувачі, крім суб'єктів підприємництва, які відповідно до законодавства відносяться до фермерських господарств, що провадять господарську діяльність з видобування підземних вод на підставі дозволів на спеціальне водокористування.

Згідно з п. 255.1 ст. 255 ПКУ платниками рентної плати за спеціальне використання води, зокрема є первинні водокористувачі – суб'єкти господарювання незалежно від форми власності: юридичні особи, їх філії,

відділення, представництва, інші відокремлені підрозділи без утворення юридичної особи, постійні представництва нерезидентів, а також фізичні особи – підприємці, які використовують та/або передають вторинним водокористувачам воду, отриману шляхом забору води з водних об'єктів.

Статтею 49 Водного кодексу України від 06 червня 1995 року № 213/95-ВР зі змінами і доповненнями визначено, що спеціальне водокористування є платним та здійснюється на підставі дозволу на спеціальне водокористування.

Отже, суб'єкт господарювання, який має у власності земельну ділянку із свердловиною для видобування підземної води (у т.ч. якщо свердловина була законсервована), для здійснення спеціального водокористування повинен мати дозвіл на спеціальне водокористування.

Об'єктом оподаткування рентною платою за спеціальне використання води є фактичний обсяг води, який використовують водокористувачі (п. 255.3 ст. 255 ПКУ).

Базовий податковий (звітний) період для рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин та спеціальне використання води відповідно до п. 257.1 ст. 257 ПКУ дорівнює календарному кварталу.

Податкові декларації з рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин подаються її платником починаючи з календарного кварталу, що настає за кварталом, у якому такий платник отримав або переоформив спеціальний дозвіл на користування надрами (п. 252.23 ст. 252 ПКУ).

Враховуючи вищевикладене, суб'єкт господарювання, який придбав земельну ділянку із свердловиною для видобування підземної води (у т.ч. якщо свердловина законсервована) є платником рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин та спеціальне використання води, порядок справляння яких визначено розділом IX «Рентна плата» ПКУ, та повинен подавати податкову декларацію з рентної плати, починаючи з календарного кварталу, що настає за кварталом, у якому такий платник отримав або переоформив дозвіл на спеціальне водокористування.

Про застосування штрафних санкцій за неподання копій податкових декларацій відповідно до ПКУ

Відповідно до абзацу першого п. 46.1 ст. 46 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) податкова декларація, розрахунок, звіт (далі – податкова декларація) – документ, що подається платником податків (у тому числі відокремленим підрозділом у випадках, визначених ПКУ) контролюючому органу у строки, встановлені законом, на підставі якого здійснюється нарахування та/або сплата податкового зобов'язання або відображаються обсяги операції (операцій), доходів (прибутків), щодо яких податковим та митним законодавством передбачено звільнення платника податку від обов'язку нарахування і сплати податку і збору, чи документ, що свідчить про суми доходу, нарахованого (виплаченого) на користь платників податків – фізичних осіб, суми утриманого та/або сплаченого податку. Додатки до податкової декларації є її невід'ємною частиною.

Згідно із п. 48.1 ст. 48 ПКУ податкова декларація складається за формою, затвердженою в порядку, визначеному положеннями п. 46.5 ст. 46 ПКУ та чинному на час її подання. Форма податкової декларації повинна містити необхідні обов'язкові реквізити і відповідати нормам та змісту відповідних податку та збору.

Неподання (крім випадків, якщо податкова декларація не подається відповідно до п. 49.2 ст. 49 ПКУ) або несвоєчасне подання платником податків або іншими особами, зобов'язаними нараховувати і сплачувати податки та збори, податкових декларацій (розрахунків), а також іншої звітності, обов'язок подання якої до контролюючих органів передбачено ПКУ, – тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 170 гривень, за кожне таке неподання або несвоєчасне подання. Ті самі дії, вчинені платником податків, до якого протягом року було застосовано штраф за таке порушення, – тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 1020 гривень за кожне таке неподання або несвоєчасне подання (п. 120.1 ст. 120 ПКУ).

При цьому, застосування штрафних санкцій відповідно до ст. 120 ПКУ за неподання копій податкових декларацій ПКУ не передбачено.

Щодо функціонування Центрів обслуговування платників Криворізької північної ОДП

З метою забезпечення якісного надання усього спектру адміністративних та інформаційно-комунікаційних послуг у Криворізькій північній ОДП функціонують три Центри обслуговування платників податків.

Тільки за сім місяців поточного року у фахівцями центрів надано понад 49 тисяч адміністративних послуг.

Найбільшою популярністю серед адмінпослуг наразі користуються такі, як:

видача громадянам карток платників податків з присвоєнням реєстраційного номера платника (видано 28,9 тисяч карток);

видача відомостей з Державного реєстру фізичних осіб-платників податків (ДРФО) про суми/джерела виплачених доходів та утриманих податків (скористалося 7,1 тисяча громадян);

надання витягу з реєстру платників єдиного податку (надано 2,2 тисяч витягів);

реєстрація платників єдиного податку (зареєстровано 1,7 тисяч платників);

реєстрація книг обліку розрахункових операцій (зареєстровано 2,3 тисяч книг), тощо.

Справді, у центрах створені всі умови для якісного обслуговування платників. Усе необхідне – реєстрація, консультації, надання адміністративних послуг, прийом звітності, видача довідок – зосереджене в одному місці. Там же й знаходяться зразки заповнених заяв, декларацій та інформаційні картки адміністративних послуг. Необхідна відвідувачам інформація розміщена на стендах і постійно оновлюється.

Координацію та контроль за своєчасним та якісним обслуговуванням, оперативне реагування на проблемні питання та надання допомоги відвідувачам ЦОП здійснюють консультанти-модератори.

Щодо упередження можливих порушень трудового законодавства

Криворізька північна ОДПІ інформує, що податківцями на постійній основі проводиться робота з виявлення неоформлених найманих працівників та легалізації отриманих доходів, що є не тільки джерелом додаткових надходжень податку на доходи фізичних осіб, військового збору та єдиного соціального внеску, але й відновленням соціальної захищеності працюючих громадян.

Зокрема, з метою упередження можливих порушень трудового законодавства в частині використання незареєстрованої належним чином найманої робочої сили та виплати тіньової заробітної плати проводиться індивідуальна робота з керівниками і головними бухгалтерами підприємств та з фізичними особами – підприємцями.

Завдяки вжитих заходів фахівцями Криворізької північної ОДПІ, протягом семи місяців 2018 року трудові угоди оформили 3337 суб'єктів господарської діяльності, офіційно прийнято на роботу 3963 працівника. Додаткові надходження до бюджету від легалізації зайнятості населення з податку на доходи фізичних осіб із заробітної плати склали 2655,4 тис.грн. та з єдиного соціального внеску - 2948,71 тис.грн.

Зокрема, у липні 2018 року за підсумками проведеної масово-роз'яснювальної роботи з суб'єктами господарювання, проведеної індивідуальної роботи по роз'ясненню діючого законодавства про працю та упередженню можливих порушень трудового законодавства в частині використання незареєстрованої належним чином найманої робочої сили 571 СГ - фізична особа оформили 543 найманих працівників. Додаткові надходження склали: ПДФО - 363,9 тис.грн., ЄСВ - 444,7 тис.грн.

Криворізька північна ОДПІ нагадує роботодавцям та громадянам, що тільки офіційно оформлений найманий робітник може бути соціально захищеним, а утримані з легальної заробітної плати податки надійдуть у бюджети для своєчасного фінансування відповідних статей витрат міста й держави, а також для соціальних виплат.

Про заповнення реквізиту «Призначення платежу»

Криворізька північна ОДПІ звертає увагу платників, що реквізит «Призначення платежу» платіжного доручення заповнюється платником так, щоб надавати повну інформацію про платіж та документи, на підставі яких здійснюється перерахування коштів отримувачу.

При сплаті податків, зборів та єдиного внеску поле «Призначення платежу» розрахункового документа необхідно заповнювати згідно з вимогами Порядку заповнення документів на переказ у разі сплати (стягнення) податків, зборів, митних платежів, єдиного внеску, здійснення бюджетного відшкодування податку на додану вартість, повернення помилково або надміру зарахованих коштів, затвердженого наказом Мініфіну від 24.07.2015 року №666 (далі - Наказ № 666). Поряд з цим, з метою уникнення помилкового перерахування платниками податків при сплаті платежів до бюджетів, нарахування штрафних санкцій та пені за порушення правил сплати (перерахування) податків, при заповненні документів на переказ необхідно вірно вибирати реквізити бюджетних рахунків та дотримуватись правил заповнення поля "Призначення платежу" розрахункового документа з використанням кодів видів сплати, наведених в додатку до Порядку №666 (в редакції наказу Міністерства фінансів України від 05.09.2016 №811).

Нагадаємо, що при сплаті податків і зборів до бюджету через каси банків або платіжні термінали самообслуговування у полі «Призначення платежу» необхідно зазначати податковий (ідентифікаційний) номер платника податку, якому нараховане податкове зобов'язання. Оскільки, в органах ДФС облік нарахованих та сплачених до бюджету податкових зобов'язань ведеться згідно податкових номерів, ідентифікація платників податків згідно прізвища вказаного у полі «Призначення платежу», ускладнює або часто унеможливає зарахування сплачених коштів на особовий рахунок такого платника.

Внесено зміни до Порядку обліку платників податків і зборів

З 24 серпня 2018 року набирають чинності зміни до Порядку обліку платників податків і зборів, затверджені наказом Міністерства фінансів України від 27.06.2018 № 589.

Зокрема, визначено порядок обліку в контролюючих органах представництв донорських установ в Україні, після проведення Мінекономрозвитку їх реєстрації в Україні.

Взяття на облік здійснюється контролюючим органом за адресою представництва донорської установи в Україні із присвоєнням податкового номера.

Підставою для взяття на облік такого представництва є:

копія посвідчення про реєстрацію представництва донорської установи в Україні, отримана від Мінекономрозвитку відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2002 року № 153;

або лист-звернення, в якому зазначається адреса представництва в Україні, та копія посвідчення про реєстрацію представництва донорської установи в Україні, подані представництвом.

Не пізніше наступного робочого дня після взяття на облік представництва донорської установи в Україні йому надсилається лист-повідомлення про взяття на облік із зазначенням податкового номера.

Також спрощується порядок подання постійними представництвами нерезидентів заяви на реєстрацію як платника податку на прибуток (за ф.№1-РПП).

При поданні такої заяви з позначкою «Відомості про особу, відповідальну за ведення бухгалтерського та/або податкового обліку» необхідно заповнювати тільки дані про контролюючий орган, код ЄДРПОУ, повне найменування та головного бухгалтера постійного представництва нерезидента в Україні. До зазначених змін необхідно було заповнювати форму заяви повністю.

Крім того, врегульовано порядок дій та обліку відокремлених підрозділів іноземних компаній, організацій у разі неподання у встановлені строки документів для взяття на облік в контролюючих органах.

Так, якщо контролюючим органом встановлено, що відокремлений підрозділ іноземної компанії, організації включений до ЄДРПОУ та при цьому не перебуває на обліку у відповідному контролюючому органі, то таким органом вживаються заходи щодо подання документів для взяття його на облік. Такий відокремлений підрозділ іноземної компанії, організації обліковується в контролюючих органах з ознакою «платник не подав заяви для взяття на облік».

Також зазначеним наказом Міністерства фінансів України уточняється, що підтвердженням припинення незалежної професійної діяльності є відомості (витяг) відповідного реєстру, до якого вноситься інформація про державну реєстрацію такої діяльності, щодо припинення або зупинення, або зміни організаційної форми відповідної діяльності з незалежної (індивідуальної) на іншу.

Довідково.

[Наказ Міністерства фінансів України від 27.06.2018 № 589 «Про затвердження Змін до Порядку обліку платників податків і зборів», зареєстрований Міністерством юстиції України 23.07.2018 за № 851/32303, набирає чинності 24 серпня 2018 року.](#)

Митницями ДФС виявлено понад 27 тис. порушень митних правил на суму 1,3 млрд гривень

Протягом січня-липня 2018 року митницями ДФС виявлено понад 27 тис. митних правопорушень, вартість предметів правопорушень у яких склала 1,3 млрд гривень. Про це повідомив директор Департаменту організації протидії митним правопорушенням та міжнародної взаємодії ДФС Василь Поїзд.

Він наголосив, що кількість складених протоколів про порушення митних правил зросла на 55% порівняно з відповідним періодом минулого року.

Із незаконного обігу вилучено предмети правопорушень вартістю більш як 474 млн гривень.

«Найчастіше вилучались промислові товари. За вказаний період припинено незаконне переміщення таких товарів на суму понад 236,5 млн гривень. Крім того, вилучено транспортних засобів вартістю понад 115,8 млн грн, продовольчих товарів – 73,5 млн грн, валюти – 48,4 млн грн», – розповів Василь Поїзд.

За результатами розгляду митницями 20 тис. справ про порушення митних правил накладено штрафів на суму 9,3 млрд грн.

Судами за результатами розгляду справ прийнято рішення про конфіскацію безпосередніх предметів правопорушень на суму понад 148,6 млн грн. Також накладено штрафів на суму понад 114 млн грн.

Як відзначив посадовець, одним із ефективних методів протидії митним правопорушенням на сьогодні є співпраця та обмін інформацією з компетентними органами іноземних держав у рамках взаємної адміністративної допомоги, яка забезпечує попередження і виявлення незаконних експортно-імпортних операцій та факти несплати до бюджету обов'язкових митних платежів.

«За результатами міжнародної взаємодії за 7 місяців 2018 року порушено майже 400 справ про порушення митних правил на суму 399 млн грн. Крім того, у ході міжнародної співпраці встановлено несплату понад 16,6 млн грн обов'язкових митних платежів», – зазначив Василь Поїзд.

Криворізька північна ОДП